

29 kwietnia
wspomnienie dobrowolne św. Hugona z Cluny, biskupa
- patrona wzywanego w przypadku gorączki

Św. Hugo urodził się 13 maja 1024 roku w burgundzkim Semur, w rodzinie hrabiego Dalmazio i Aremburgi z Bergy. Miał ośmioro rodzeństwa. Ojciec przeznaczył go do stanu rycerskiego, ale Hugo od wczesnych lat pragnął się uczyć i zostać kapłanem. Początkowe nauki pobierał u stryja swej matki, św. Hugo z Auxerre.

Mając 14 lat wstąpił do nowicjatu opactwa w Cluny, gdzie pozostawał pod opieką św. opata Odyłona. W klasztorze zaprzyjaźnił się z mnichem Hildebrandem, późniejszym papieżem św. Grzegorzem VII. W 1044 r. otrzymał święcenia kapłańskie. Szanowany wielce za swoją pobożność, mądrość i czystość obyczajów, mając zaledwie 25 lat, został wybrany w 1049 r. szóstym opatem kluniackim.

Był poważany w całym chrześcijańskim świecie, a jego rady zasięgali papieże i cesarze. Żadno ważniejsze wydarzenie w Europie, żaden większy synod nie odbywał się bez św. Hugona. Papież Leon IX, udając się do Rzymu, zabrał go na synod w Reims (1049 r.), a stamtąd do Moguncji (1049 r.), w końcu do Rzymu (1050 r.), gdzie zajmowano się sprawą Berengariusza. Otrzymał nominację na legata w Węgrzech. Papież Stefan X często zapraszał św. Hugona do Rzymu, a Mikołaj II mianował go legatem na Francję. Jako legat występował na synodach w Tuluzie i Awinionie. Papież Grzegorz VII, przyjaciel z Cluny, wezwał go do Rzymu,

aby wspierał go radą w jego walkach o reformy. Na synodach św. Hugo występował zdecydowanie przeciw symonii, konkubinatowi i inwestyturze. Będąc ojcem chrzestnym cesarza Henryka IV nieraz swym wpływem łagodził spory pomiędzy nim a papieżem.

Urban II nadał św. Hugonowi przywilej noszenia mitry, dalmatyki, rękawiczek i sandałów, rozciągając go również na następców świętego opata.

Jego dziełem jest trzecia, największa rozbudowa opactwa. Do czasów rozbudowy bazyliki św. Piotra w Rzymie w XVI wieku, kościół w Cluny był największym kościołem w Europie.

Zmarł 28 kwietnia 1109 roku w Cluny, został pochowany w kościele opactwa. Nad jego grobem miały miejsce liczne cuda. Uroczysta translacja relikwii miała miejsce 1 stycznia 1120 roku, w czasie wizyty papieża św. Kaliksta II w Cluny. Sto lat później relikwie złożono w nowym rzeźbionym sarkofagu.

Św. Hugo z Cluny jest przedstawiany jako opat w benedyktyńskim habitcie. Jego atrybutem jest: pastorał, mitra, klasztor, księga.

Modlitwy:

Święty Hugonie, módl się za nami.

Święty Hugonie, wstawiaj się za nami.

Święty Hugonie, wspomagaj nas.